

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

برگردان از: بهرام رحمانی
۱۱ اکتبر ۲۰۱۴

تقدیم به قهرمانان زن و مرد کوبانی!

ترجمه این شعر «ناظم حکمت» را به قهرمانان زن و مرد کانتون کوبانی تقدیم می کنم که در برابر حملات وحشیانه نیروهای «خلافت اسلامی» (داعش)، با قامتی استوار و سرافراز برای آزادی، برابری و حفظ حرمت و موجودیت انسانی خود و جامعه شان می جنگند.

بهرام رحمانی

JAPON BALIKÇISI

ماهیگیر جاپانی

ناظم حکمت

مرگ ابری بر سر دریا
زیر سر یک جوان ماهیگیر جاپانی ست
این آواز را من از دوستانش شنیده ام
در اقیانوسِ آرام
در شبی زردگون زرد.

ماهی گرفتیم، هر که خورد، مرد.
دست مان را هر که گرفت مرد.
کشتی مان: تابوت سیاه،
هر که می آید روی عرش این کشتی، زود می میرد.

ماهی گرفتیم، هر که خورد، مرد،
نه بی‌هنگام، اما آهسته و آرام،
گوشت شان می‌پرسد، از هم می‌پاشد.

ماهی گرفتیم، هر که خورد، مرد.

دست مان را هر که گرفت مرد.

در نمک باران، در آفتابِ خسته

این وفادار، این پرکار

دست مان را هر که گرفت مرد.

نه بی هنگام، اما آهسته و آرام گوشت شان،

آهسته و آرام می پرسد و از هم می پاشد.

دست مان را هر که گرفت مرد...

چشم بادامی، فراموشم کن.

کشتنی مان: تابوت سیاه،

هر که می آید روی عرشِ این کشتنی، می میرد.

ایر از سرِ مان گذشت.

چشم بادامی، فراموشم کن.

دور شانه های من آویزان نشو، گل من،

مرگ از رهگذار من، دامن گیرِ تو می شود.

چشم بادامی، فراموشم کن.

کشتنی مان: تابوت سیاه.

چشم بادامی، فراموشم کن.

پوسیده تر از تخم مرغ پوسیده،

کودکِ مرا تو خواهی زاد.

کشتنی مان: تابوت سیاه

دریامان: دریای مرده.

انسان ها، آهای، کجاید،

کجاید؟

۱۹۵۶

JAPON BALIKÇISI

Denizde bir bulutun öldürdügü

Japon balıkçısı genç bir adamdı.

Dostlarından dinledim bu türkiyyü

Pasifik'te sapsarı bir akşamdı.

Balık tuttuk yiyen ölürl.

Elimize degen ölürl.

Bu gemi bir kara tabut,
lumbarından giren ölürl.

Balık tuttuk yiyen ölürl,
birden değil, ağır ağır,
etleri çürürl, dağırlır.

Balık tuttuk yiyen ölürl.

Elimize degen ölürl.
Tuzla, güneşle yıkanan
bu vefali, bu çalışan
elimize degen ölürl.

Birden değil, ağır ağır,
etleri çürürl, dağırlır.

Elimize degen ölürl...

Badem gözlüm, beni unut.
Bu gemi bir kara tabut,
lumbarından giren ölürl.

Üstümüzden geçti bulut.

Badem gözlüm beni unut.
Boynuma sarılma, gülüm,
benden sana geber ölüm.

Badem gözlüm beni unut.

Bu gemi bir kara tabut.

Badem gözlüm beni unut.
Çürükl yumurtadan çürükl,
benden yapacağın çocuk.

Bu gemi bir kara tabut.

Bu deniz bir ölü deniz.

İnsanlar ey, nerdesiniz?

Nerdesiniz?

(1956)